

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 20 marca 2013 r.,
sprawy M. R.
skazanego z art. 178 § 1 i in. kk
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w O.
z dnia 9 sierpnia 2012 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.
z dnia 20 marca 2012 r.;

po s t a n o w i ł

- 1. oddała kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K., wyrokiem z dnia 20 marca 2012 r. uznał M. R. winnym popełnienia przestępstw: 1) z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178§ 1 k.k. – za co wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat, orzekł środki z art. 43 § 3 i art. 46 § 1 k.k.; 2) z art. 178a § 1 k.k. – za co wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat; łącznie na karę 3 lat pozbawienia wolności i zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat.

W apelacji od tego wyroku obrońca oskarżonego podniósł zarzuty obrazy przepisów postępowania – art. 7 i art. 5 § 2 k.p.k., obrazy prawa materialnego – art. 28 § 1 k.k., art. 34 § 1 k.k. oraz rażącej surowości kary.

Sąd Okręgowy w O., wyrokiem z dnia 9 sierpnia 2012 r. zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

W kasacji od tego wyroku obrońca skazanego zarzucił:

1. rażące naruszenie przepisów postępowania art. 7 k.p.k. i 5 § 2 k.p.k. poprzez oparcie się na wynikach opinii biegłych z zakresu toksykologii, wskazujących na różnicę pomiędzy stężeniem THC we krwi oskarżonego, pomiędzy czasem kiedy oskarżony spowodował wypadek, a czasem jej pobierania, pomimo iż z samych opinii biegłych wynika, że brak jest jednoznacznej wiedzy, która pozwalałaby na ustalenie jednoznacznej metody badawczej i uzyskanie bezdyskusyjnych wyników badań, a przez to rozstrzygnięcie na niekorzyść oskarżonego nie dających się usnąć wątpliwości, w szczególności okoliczności, czy w trakcie wypadku i bezpośrednio przed nim, był on pod wpływem środka odurzającego, czy też tylko po jego użyciu, co miało istotny wpływ na wynik postępowania, albowiem doprowadziło do wydania wyroku skazującego za czyny art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. oraz z art. 178a § 1 k.k.,
2. rażące naruszenie przepisów prawa materialnego art. 54 § 1 k.k. poprzez niezastosowanie tego przepisu, pomimo ustawowego nakazu i wymierzeniu oskarżonemu kary z uwzględnieniem w pierwszej kolejności jej celów represyjnych i sprawiedliwościowych, a dopiero w dalszej części celu wychowawczego, co miało istotny wpływ na wynik postępowania, albowiem doprowadziło do wymierzenia kary pozbawienia wolności bez zachowania priorytetu wychowawczego celu kary, wobec sprawcy młodocianego i odstąpieniu od wskazania na czym ma polegać ów walor w przypadku wymierzenia kary bezwzględnego pozbawienia wolności.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Okręgowy w O. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

Porównanie zarzutów apelacji i kasacji w sposób jednoznaczny wskazuje, że kasacja jest powieleniem apelacji, jej zarzutów opisanych w pkt 1 i 3. Treść zarzutu 1 kasacji sprowadza się do kwestionowania ustaleń faktycznych dotyczących znajdowania się oskarżonego pod wpływem środka odurzającego, zaś treść zarzutu z pkt 2 odnosi się wprost do wymiaru kary. Oczywiście jest zatem, że zarzuty kasacji stanowią próbę obejścia zakazu kwestionowania ustaleń faktycznych na etapie postępowania kasacyjnego oraz wymiaru kary.

Sąd Odwoławczy dokonał prawidłowej kontroli orzeczenia pierwszoinstancyjnego odnosząc się do wszystkich zarzutów i wniosków apelacji, o czym dobitnie świadczy uzasadnienie sporządzone w sposób odpowiadający standardowi określonymu w art. 457 § 3 k.p.k.

Podzielając argumentację prokuratora, przedstawioną w pisemnej odpowiedzi na kasację, Sąd Najwyższy oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną.